

prima instanță O. Cojocaru
instanța de apel Iu. Cimpoi, V. Brașoveanu, N. Craiu

ÎNCHEIERE

07 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Cooperativa de Construcții a Locuințelor nr. 154 COOP,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cooperativa de
Construcții a Locuințelor nr. 154 COOP împotriva Galinei Troian, intervenient
accesoriu Societatea pe acțiuni „Termoelectrica”, cu privire la încasarea datoriei și
compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2016, prin care a fost
admis apelul declarat de Galina Troian și modificată hotărârea Judecătoriei Buiucani,
municipiul Chișinău din 01 decembrie 2015,

c o n s t a t ă:

La 15 octombrie 2015 CCL nr. 154 COOP a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Galinei Troian, intervenient accesoriu SA „Termoelectrica”,
solicitând încasarea de la Galina Troian în beneficiul CCL nr. 154 a datoriei în sumă
de 7 418,63 lei și a taxei de stat în sumă de 270 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că în baza extrasului fișei de locuințe nr. 183 și a
informației de la ÎS „Cadastru”, pârâta Galina Troian locuiește în blocul locativ
nr.200, apartamentul nr. 183, situat pe str. Alba Iulia, gestionat de CCL nr. 154
COOP, într-un apartament cu două camere, împreună cu familia sa.

Susține că pârâta nu a achitat serviciile de care beneficiază, și anume energia
termică livrată de SA „Termoelectrica” în sumă de 7 418,63 lei, fapt care se confirmă
prin informația despre achitarea serviciilor locativ comunale respective și a ordinului
de încasare a numerarului pe luna august 2015.

Astfel, indică că conform art. art.10, 17 și 18 din Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, proprietarii, chiriașii locuințelor sunt obligați să achite la timp serviciile locativ-comunale.

Menționează că încercările de soluționare a litigiului pe cale extrajudiciară nu au dat rezultat.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 01 decembrie 2015 cererea de chemare în judecată s-a admis integral.

S-a încasat de la Galina Troian în beneficiul CCL nr. 154 COOP datoria în sumă de 7 418,63 lei și suma de 270 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru taxa de stat, iar în total suma de 7 688,63 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 16 decembrie 2015 Galina Troian a declarat apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă parțial, cu încasarea în beneficiul CCL nr. 154 COOP a sumei de 2 472,87 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2016 s-a admis apelul declarat de Galina Troian și s-a modificat hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 01 decembrie 2015, fiind micșorată suma datoriei încasate de la Galina Troian în beneficiul CCL nr. 154 COOP de la 7 418,63 lei la 2 472,87 lei, cât și a taxei de stat de la 270 lei la 100 lei.

La 20 mai 2016, CCL nr. 154 COOP a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2016, cu menținerea hotărârii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 01 decembrie 2015.

În motivarea recursului a indicat că la examinarea cauzei instanța de apel a admis încălcarea normelor de drept material prin interpretarea eronată a legii.

Invocă că instanța de apel a reținut ca probe pertinente numai acele care au fost prezentate de către intimata Galina Troian și în mod eronat au fost apreciate probele prezentate de CCL nr. 154 COOP.

Totodată, menționează că datoria în sumă de 7 418,63 lei a fost formată în sezonul de încălzire 2014-2015, când parametrii normativi corespundeau cu valorile normative prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002.

Prin referința din 18 iulie 2016, intimata Galina Troian a indicat că recursul declarat de CCL nr. 154 COOP nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și urmează a fi declarat inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit scrisorii de comunicare a Curții de Apel Chișinău (f.d. 97), copia deciziei recurate a fost expediată în adresa participanților la proces la 23 martie 2016, însă la materialele dosarului nu există dovada legală de recepționare.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul CCL nr. 154 COOP s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 20 mai 2016 se consideră depus în termen.

Analizând modul în care recurentul CCL nr. 154 COOP și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a

probelor stabilite la art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul privind aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acesta argument al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de CCL nr. 154 COOP, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Cooperativa de Construcții a Locuințelor nr. 154 COOP, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Maria Gervas

Dumitru Mardari